

Fira de Teatre al carrer de Tàrrrega

Un relat de: [allonsanfan](#)

Començaré per autocorregir-me, de gran expedició poca. Fou el passat dissabte de l'edició de la Fira que uns canovellins, ja sia en missió diplomàtica, voyeur o de mecenatge, anarem a parar a la freda, com les d'interior català, capital de l'Urgell. En l'esmentada ciutat a part de la quinzena de canovellins i havien prop de 40.000 persones i gossos més, dic gossos perquè era el complement ideal.

Aquests viatgers d'hora se separaren per descobrir en grup els secrets de la Fira. Uns anaren pagant a veure espectacles tancats, uns altres estigueren a l'herba del riu que creua la ciutat i anaren viure la Fira. Espectacles espontanis, reconeixements a gent que fa pipí sola, venda de pastissos de ca la maria ambulant, tastet de begudes de la Fira, travessat passatges obscurs on veuetes greus a la llunyania demanen Martinis, espectacles massius on a penes veus el que es fa, d'altres que pagues un euro si t'agrada, un home gran i la seva dona que et conviden a un cacaolat calentó ja cap el tard, veure les paradetes de peruans, hippies, gandulers (aquells que venen gandules), heavis i espontanis que venien els seus pastissos fent un nyam-nyam.

Aquells que van viure Tàrrrega els hi ha quedat un molt bon gust, tant dels viatges com dels pastissos, tant de l'home del cacaolat, com dels espectacles. Sempre ens quedarà el canari que canta Queen.